

บทเพลงคร่ำครวญ

เพลงคร่ำครวญบทแรก

1 กรุงที่คับคั่งด้วยพลเมืองมา
อ้างว้างอยู่ได้หนอ กรุงที่รุ่ง
เรืองอยู่ท่ามกลางประชาชาติมา
กลายเป็นดั่งหญิงม่ายหนอ กรุง
ที่เป็นดั่งเจ้าหญิงท่ามกลางเมือง
ทั้งหลายก็กลับเป็นเมืองขึ้นเขา
ไป

2 กรุงนั้นร่ำไห้สะอื้นในราตรี
กาล และน้ำตาของเธอก็อาบ
แก้ม เธอจะหาใครท่ามกลางคน
ที่รักเธอให้มาปลอบเธอก็หาไม่
พบ บรรดาพวกเพื่อนของเธอ
สิ้นทุกคนได้ทรยศต่อเธอ เขา
ทั้งปวงกลับเป็นศัตรูของเธอ

3 ยูดาสได้ถูกกวาดไปเป็นเชลย
ได้รับความทุกข์ใจ ต้องทำงาน
อย่างทาส เธอต้องพำนักอยู่
ท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย
เธอไม่พบที่หยุดพักสงบเลย
บรรดาผู้ข่มเหงได้ไล่ทันเธอเมื่อ
เวลาเธอทุกข์ใจ

4 ถนนหนทางที่เข้าเมืองศิโยนก็
คร่ำครวญอยู่ เพราะไม่มีผู้ใด
เดินไปในงานเทศกาลที่เคร่ง
ครัดทั้งหลายนั้น บรรดาประตู
เมืองของเธอก็รกร้างเสียแล้ว
พวกปุโรหิตของเธอได้พากัน
ถอนใจ สาวพรหมจารีทั้งหลาย
ของเธอก็ต้องทนทุกข์ และตัว
เธอเองก็ได้รับความขมขื่นยิ่งนัก

5 พวกคู่อริของเธอกลายเป็นหัว
หน้า พวกศัตรูของเธอได้จำเริญ
ขึ้น ด้วยว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรง
กระทำให้เธอทนทุกข์ เพราะ
ความทรยศอันมหันต์ของเธอ
ลูกเต่าทั้งหลายของเธอตกไป
เป็นเชลยต่อหน้าคู่อริ

6 และความโอดอาตระการได้
พรากไปจากธิดาแห่งศิโยนเสีย
แล้ว พวกเจ้านายของเธอก็กลับ
เป็นดั่งฝูงกวางที่หาทุ่งหญ้า
เลี้ยงชีวิตไม่ได้ และได้วิ่งป้อ-
แป้นไปข้างหน้าผู้ไล่ติดตาม

7 เยรูซาเล็มเมื่อตกอยู่ในยาม
ทุกข์ใจและยามลำเค็ญก็ได้ทวน
ระลึกถึงสิ่งประเสริฐที่ตนเคย
มีในครั้งกระโน้น เมื่อพล
เมืองของเธอตกอยู่ในมือของ
คู่อริ และห้ามผู้ใดจะส่งเคราะห์
เธอไม่ พวกคู่อริเห็นเธอแล้วก็
เยาะเย้ยวันสะบาโตทั้งหลายของ
เธอ

8 เยรูซาเล็มได้ทำบาปอย่างใหญ่
หลวง เหตุฉะนี้เธอจึงถูกไล่ออก
บรรดาคนที่เคยให้เกียรติเธอก็
ลบหลู่เธอ เพราะเหตุเขาทั้ง
หลายเห็นความเปลือยเปล่าของเธอ
เธอ เออ เธอเองได้ถอนใจยิ่ง
และหันหน้าของเธอไปเสีย

9 มลทินของเธอก็กรังอยู่ใน
กระโปรงของเธอ และเธอหาได้

(1) พคค 2:1; 4:1 (2) พคค 1:16; 2:11 (3) 2 พกษ 24:14-15

(4) อสย 24:4-6; ยรม 14:2 (5) ลนต 26:17; พบญ 28:43-44 (6) 2 พกษ 19:21

(7) โยบ 29:2; สดต 42:4 (8) 1 พกษ 8:46-47 (9) ยรม 2:34; อสค 24:12-13

คำนึงถึงอนาคตของเธอไม่ ดังนั้นเธอจึงได้เสียมทราลงเร็ว อย่างน่าใจหาย เธอก็ไม่มีผู้ใด จะเล่าโลม “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทอດพระเนตรความ ทุกข์ใจของข้าพระองค์ เพราะ พวกศัตรูได้พองตัวขึ้นแล้ว”

10 พวกศัตรูได้ยื่นมือของเขา ยึดเอาบรรดาของประเสริฐของเธอ ด้วยเธอได้เห็นบรรดาประชาชาติบุกรุกเข้ามาในสถานบริสุทธิ์ของเธอ คือคนที่พระองค์ได้ทรงห้ามไม่ให้เข้ามาในชุมนุมชนของพระองค์

11 บรรดาพลเมืองของเธอได้ ถอนใจใหญ่ เขาทั้งหลายเสาะหาอาหาร และพวกเขาได้เอาของประเสริฐของตัวออกแลกอาหารกินเพื่อจะได้ประทังชีวิต “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงทอດพระเนตรและพิจารณา เพราะข้าพระองค์เป็นที่เหยียดหยามเสียแล้ว”

12 “ดูก่อน ท่านทั้งหลายที่เดินผ่านไป ท่านไม่เกิดความรู้สึกอะไรบ้างหรือ ดูก่อน จงดูซิว่ามีความทุกข์อันใดบ้างใหม่ที่เหมือนความทุกข์ที่มาสู่ข้าพเจ้า เป็นความทุกข์ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำแก่ข้าพเจ้าในวันที่พระองค์ทรงกริ้วข้าพเจ้าอย่างเกรี้ยวกราดนั้น

13 พระองค์ได้ทรงส่งเพลิงลงมาจากเบื้องบนให้เข้าไปเหนือกระดูกทั้งหลายของข้าพเจ้า และเพลิงนั้นก็มีชัยชนะต่อกระดูกเหล่านั้น พระองค์ได้ทรงกางตาข่ายไว้มิให้ข้าพเจ้า พระองค์ได้ทรงกระทำให้ข้าพเจ้าต้องหันกลับ พระองค์ได้ทรงกระทำให้ข้าพเจ้าโดดเดี่ยวอ้างว้าง และอ่อนระอาตตลอดทั้งวัน

14 แอ็กแห่งการละเมิดทั้งหมดของข้าพเจ้าก็ถูกรวบเข้าโดยพระหัตถ์ของพระองค์ทรงรวบมัดไว้ แอ็กนั้นรัดตรึงรอบคอข้าพเจ้า พระองค์ได้ทรงกระทำให้กำลังข้าพเจ้าถอยไป องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงมอบข้าพเจ้าไว้ในมือของเขาทั้งหลาย ซึ่งข้าพเจ้าไม่สามารถต่อต้านได้

15 องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเหยียบบรรดาผู้มีกำลังแข็งแแกร่งของข้าพเจ้าไว้ใต้พระบาทท่ามกลางข้าพเจ้า พระองค์ได้ทรงเกณฑ์ชุมนุมชนเข้ามาต่อสู้อข้าพเจ้า เพื่อจะขยี้ชายฉกรรจ์ของข้าพเจ้าให้แตกไป องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงย่ำบุตรสาวพรหมจารีแห่งยูดาห์ ตั้งเหยียบผลองุ่นลงในบ่อย่ำองุ่น

16 เพราะเรื่องเหล่านี้ข้าพเจ้าจึงร้องไห้ นัยน์ตาของข้าพเจ้าเออนัยน์ตาของข้าพเจ้ามีน้ำตาไหล

(10) อสย 5:13-14; พคด 1:7 (11) พบญ 28:52-57 (12) ดนล 9:12; มธ 24:21

(13) พบญ 32:21-25; โยบ 30:30; สดด 22:14 (14) พบญ 28:48; สภข 5:22

(15) 2 พภข 9:33; สดด 119:118; อสย 5:5 (16) สดด 119:136; ยรม 9:1; ลก 19:41

ลงมา เพราะผู้พลบโคนที่ควร
จะปลอบประโลมใจข้าพเจ้าก็อยู่
ไกลจากข้าพเจ้า ลูก ๆ ของข้าพ-
เจ้าก็โอดเตี้ยอ้อว่าง เพราะ
พวกศัตรูได้ชัยชนะ”

17 เมืองศิโยนได้เหยียดมือทั้ง
สองออก แต่ก็ไม่มีใครที่เล้าโลม
เธอได้ พระเยโฮวาห์ทรงมีพระ
บัญชาเรื่องยาโคบว่า ให้พวก
คู่อริล้อมยาโคบไว้ เยรูซาเล็ม
เป็นตั้งผู้หญิงเมื่อมีประจำเดือน
ท่ามกลางเขาทั้งหลาย

18 “พระเยโฮวาห์ทรงชอบธรรม
แล้ว เพราะข้าพเจ้าได้กบฏต่อ
พระบัญญัติของพระองค์ ดูก่อน
บรรดาชนชาติทั้งหลาย ข้าพเจ้า
ขอท่านได้ฟังและขอเรามองดู
ความทนทุกข์ของข้าพเจ้า สาว
พรหมจารี ของข้าพเจ้าและ
หนุ่ม ๆ ของข้าพเจ้าตกไปเป็น
เชลยแล้ว

19 ข้าพเจ้าได้ร้องเรียกบรรดา
คนรักของข้าพเจ้า แต่เขาทั้ง
หลายได้หลอกลวงข้าพเจ้า พวก
ปุโรหิตและพวกผู้ใหญ่ของ
ข้าพเจ้าก็ตายที่กลางเมือง ขณะ
เมื่อเขาออกหาอาหารเพื่อประ-
ทั้งชีวิตของตน

20 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ โปรด
ทอดพระเนตรเพราะข้าพระ
องค์มีความทุกข์ จิตใจของข้า
พระองค์มีความทรมันทุราย จิต

ใจของข้าพระองค์ยุ่งเหยิงเพราะ
ข้าพระองค์มักกบฏอย่างร้าย
กาจ นอกบ้านมีคนต้องคมดาบ
ตาย ในบ้านก็เหมือนมฤตยู

21 เขาทั้งหลายได้ยืนยันว่า ข้า
พระองค์ถอนใจอย่างไร ห้าม
ผู้ใดปลอบโยนข้าพระองค์ได้
บรรดาศัตรูของข้าพระองค์ได้
ยืนยันถึงเหตุร้ายที่ตกแก่ข้าพระ
องค์ เขาทั้งหลายก็พากันดีใจ
ที่พระองค์ได้ทรงกระทำอย่างนี้
พระองค์จะทรงนำวาระที่ พระ
องค์ทรงประกาศไว้ขึ้นใหม่ถึง
และเขาทั้งหลายจะเป็นอย่างไร
ข้าพระองค์เป็นอยู่นี้

22 ขอให้บรรดาการชั่วของเขา
ทั้งหลายมาปรากฏต่อพระ
พักตร์พระองค์ และขอทรง
กระทำแก่เขาทั้งหลายเหมือน
ที่พระองค์ได้ทรงกระทำแก่ข้า
พระองค์ เพราะการละเมิดทั้ง
สิ้นของข้าพระองค์เกิด ด้วย
ความสะท้อถอนใจของข้า
พระองค์นั้นมากมายหลายครั้ง
และจิตใจของข้าพระองค์ก็อ่อน
เพลียเต็มที่แล้ว”

เพลงคร่ำครวญบทที่สอง
2 ด้วยพระพิโรธ องค์พระผู้
เป็นเจ้าของทรงใช้เมฆบังธิดา
ของศิโยนหนอ พระองค์ได้ทรง
เหวี่ยงสังหาราศีของอิสราเอลให้
ตกลงจากฟ้าถึงดิน พระองค์มี

(17) 1 พกษ 8:22; อสย 1:15 (18) อพย 9:27 (19) โยบ 19:13-19; ยรม 2:28
(20) โยบ 30:27; อสย 38:14; พคด 2:11 (21) สดต 35:15; ยรม 48:27; อสค 25:3
(22) นทม 4:4-5; สดต 109:14-15 (1) อสค 30:18; ยอล 2:2; มธ 11:23; ลก 10:15

ได้ทรงระลึกถึงแท่นรองพระบาทของพระองค์เลยในยามที่พระองค์ทรงกริ้ว

2 องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงกลืนที่อยู่ทั้งสี่ของยาโคบเสียแล้วและไม่ทรงเมตตา พระองค์ได้ทรงพังป้อมปราการทั้งหลายของธิดาแห่งยูดาห์ให้ลงด้วยพระพิโรธของพระองค์ พระองค์ได้ทรงทำลายป้อมปราการเหล่านั้นลงถึงดิน และทรงกระทำให้ราชอาณาจักรและเจ้านายทั้งหลายในนั้นเป็นมลทินไป

3 พระองค์ได้ทรงตัดบรรดาเขาแห่งอิสราเอลให้ขาดสิ้นไปด้วยพระพิโรธอันรุนแรงของพระองค์ พระองค์ทรงตั้งพระหัตถ์เบี่ยงขวาของพระองค์กลับมาเสียจากเขาคู่หน้าศัตรู และพระองค์ทรงเผาผลาญคนยาโคบดุจเพลิงลุกโผลงไหม้ไปรอบๆ

4 พระองค์ทรงไถ่ถอนของพระองค์อย่างศัตรู ทรงยกพระหัตถ์เบี่ยงขวาทำที่ปิจจามิตร และได้ทรงประหารบรรดาคนที่ตาของเราจะอวดได้นั้นเสียในพลับพลาของธิดาแห่งศิโยน พระองค์ได้ทรงระบายนพระพิโรธของพระองค์ออกมาดุจเพลิง

5 องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงเป็นเหมือนศัตรู พระองค์ได้ทรง

กลืนพวกอิสราเอลเสีย พระองค์ได้ทรงกลืนบรรดาวังของเขาหมด และได้ทรงทำลายที่กำบังของเขาให้ ทรงทิวความเศร้าโศกและการคร่ำครวญในธิดาแห่งยูดาห์

6 พระองค์ได้ทรงพังพลับพลาของพระองค์เสียเหมือนหนึ่งเป็นเพิงในสวน ทรงทำลายสถานที่ประชุมทั้งหลายของพระองค์ พระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำทั้งเทศกาลตามกำหนดและวันสะบาโตให้ลืมนั่นไปในศิโยนด้วยพระพิโรธอันเดือดดาลพระองค์ทรงดูถูกองค์กษัตริย์และปุโรหิต

7 องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้ทรงทิ้งแท่นบูชาของพระองค์เสีย พระองค์ทรงเกลียดสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ กำแพงวังทั้งหลายนั้น พระองค์ได้ทรงมอบไว้ในเงื้อมมือศัตรู เขาทั้งหลายได้ส่งเสียงอึกทักในพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์เหมือนอย่างในวันเทศกาลตามกำหนด

8 พระเยโฮวาห์ได้ทรงตั้งพระทัยไว้แล้วว่า จะทำลายกำแพงของธิดาแห่งศิโยนเสีย พระองค์ได้ทรงชิงเส้นวัดไว้แล้ว พระองค์มิได้ทรงหดพระหัตถ์เลิกการทำลาย เหตุฉะนั้นพระองค์ได้ทรงกระทำให้นั้นดินและกำแพงนั้น

(2) โยบ 2:3; สดต 21:9 (3) โยบ 16:15; สดต 75:5 (4) พคด 2:5; อสค 24:25

(5) 2 พกษ 25:9; ยรม 15:1; พคด 2:2 (6) สดต 80:12; อสย 5:5; ศฟย 3:18

(7) ลนต 26:31; สดต 78:59-61; อสย 64:10-11 (8) 2 ซมอ 8:2; อสย 5:5; ยรม 5:10

คร่ำครวญ ให้ทรุดโทมร่วงโรย
ไปด้วยกัน

9 ประตูเมืองศิโยนทั้งสิ้นทรุดลง
ในดินแล้ว พระองค์ได้ทรงทำ
ลายและทรงหักดาลประตูทั้ง
ปวงเสียสิ้น กษัตริย์และเจ้านาย
ทั้งหลายแห่งศิโยนก็ ตกอยู่
ท่ามกลางประชาชาติ ไม่มีพระ
ราชบัญญัติอีกต่อไป บรรดาผู้
พยากรณ์แห่งเมืองศิโยนหาได้
รับนิมิตจากพระเยโฮวาห์อีกไม่
10 พวกผู้ใหญ่ของธิดาแห่งศิ-
โยนก็กำลังนั่งเฝ้าอยู่บนพื้น
แผ่นดิน เขาทั้งหลายเอาผงคลี
ดินขัดขึ้นบนศีรษะของตัวเองและ
นุ่งห่มผ้ากระสอบ สาวพรหม-
จารีทั้งหลายแห่งกรุงเยรูซาเล็ม
คอดกไปถึงดิน

11 นัยน์ตาของข้าพเจ้าก็ร่วงโรย
เพราะร้องไห้ จิตวิญญาณของ
ข้าพเจ้าก็ระทม เพราะความ
พินาศของธิดาแห่งชนชาติของ
ข้าพเจ้า ตับของข้าพเจ้าเทออก
บนพื้นดิน และเพราะเหล่าเด็ก
เล็กและเด็กที่ยังดูดนมนั้นเป็น
ลมสลบอยู่ตามถนนในกรุง

12 ลูกทั้งหลายถามแม่ของตัวว่า
“แม่จ๋า ข้าพเจ้าและน้องๆ อยู่ที่
ไหน” ขณะเมื่อเขาเป็นลมตจคน
ที่ถูกบาดเจ็บตามถนนในกรุง
เมื่อชีวิตของเขาต้องเทออกที่อก
แม่ของเขาทั้งหลาย

13 โอ ธิดาแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย
ข้าพเจ้าจะเอาอะไรมาเป็นพยาน
ฝ่ายเจ้าได้ ข้าพเจ้าจะเปรียบเจ้า
กับอะไร โอ ธิดาพรหมจารีแห่ง
ศิโยนเอ๋ย ข้าพเจ้าจะหาอะไรที่
มาเทียบกับเจ้าได้แล้ว เพื่อข้าพ-
เจ้าจะเล่าโลมเจ้าได้ เพราะ
ความอับปางของเจ้าก็ใหญ่
เทียบเท่าสมุทร ผู้ใดจะรักษาเจ้า
ได้แล้ว

14 ผู้พยากรณ์ทั้งหลายของเจ้า
ได้เห็นสิ่งที่โง่เขลาและไร้สาระ
มาบอกเจ้า แทนที่เขาคจะเผย
ความชั่วช้าของเจ้าออกมาให้
ประจักษ์ เพื่อให้เจ้ากลับสู่
สภาพดี เขาทั้งหลายกลับได้เห็น
ภาระที่เทียมเท็จอันเป็นเหตุให้
เกิดการเนรเทศ

15 บรรดาคนที่ได้ผ่านไปมาก็
ตบมือเยาะเย้ยเจ้า เขาทั้งหลาย
ได้เหยียดหยันและได้ล้อเลียนใส่
ธิดาแห่งเยรูซาเล็มแล้วว่า “นี่
หรือคือกรุงที่ คนทั้งหลายได้
ขนานนามว่า งามหมดจด ว่า
เป็นความชื่นชมยินดีของคนทั่ว
ทั้งโลก”

16 บรรดาศัตรูของเจ้าได้อำปาก
ตะโกนโพนทนาเจ้า เขาทั้ง
หลายเหยียดหยันและขบเขี้ยวเคี้ยว
ฟัน เขาพากันร้องว่า “พวกเรา
ได้กลืนเมืองนี้แล้ว วันนี้แหละ
คือวันที่ พวกเราได้จ้องมองหา

(9) นทม 1:3; ยรม 39:2 (10) พคค 4:5; อมส 5:13 (11) 1 ซมอ 30:4; สดด 6:7
(12) อสย 53:12; อสค 30:24 (13) 2 ซมอ 5:20; ดนล 9:12 (14) อสย 9:15-16
(15) พบญ 29:22-28; 1 พกษ 9:7-9 (16) โยบ 16:9-10; สดด 22:13; กจ 7:54

พวกเราได้พบแล้ว พวกเราเห็นแล้ว”

17 พระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำตามพระประสงค์แล้ว ได้ทรงกระทำให้พระดำรัสของพระองค์สำเร็จ ตามที่พระองค์ได้บัญชาไว้นานแล้ว พระองค์ก็ได้ทรงทำลายอย่างไม่มีพระเมตตา พระองค์ทรงกระทำให้ศัตรูเปรมปรีดิ์เย้ยเจ้า พระองค์ได้ทรงชูเขาของพวกศัตรูของเจ้าขึ้น

18 จิตใจของเขาทั้งหลายร้องทูลองค์พระผู้เป็นเจ้า โอ กำแพงของธิดาแห่งศิโยนเอ๋ย จงให้น้ำตาไหลลงดูจสายน้ำทั้งกลางวันและกลางคืน อย่าให้เจ้าได้หยุดพัก อย่าให้แกวตาของเจ้าหยุดหย่อนเลย

19 จงลุกขึ้นร้องไห้ในกลางคืน ในต้นยามจงระบายความในใจของเจ้าออกอย่างน้ำตรงพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า จงชูมือทั้งสองของเจ้าขึ้นตรงไปยังพระองค์เพื่อขอชีวิตของบรรดาลูกเล็กเด็กแดงของเจ้า ที่หิวจนเป็นลมสลบไป ตามหัวถนนหนทางทุกแห่ง

20 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทอพระเนตรและพิจารณาเถิดว่า พระองค์ได้ทรงกระทำการเช่นนี้แก่ผู้ใด คราวที่พวกผู้

หญิงจะกินลูกของตนหรือ จะกินทารกที่ยังอุ้มอยู่หรือ พวกบูโร-ทิตและพวกผู้พยากรณ์ควรจะถูกประหารในสถานบริสุทธิ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าหรือ

21 คนหนุ่มและคนแก่นอนเหยียดอยู่ตามพื้นดินในถนน สาวพรหมจารีและชายหนุ่มของข้าพระองค์ถูกคมดาบหวดล้มลงแล้ว พระองค์ได้ทรงประหารเขาในวันเมื่อพระองค์ทรงกริ้ว ได้ทรงสังหารเขาเสียโดยปราศจากพระกรุณา

22 พระองค์ได้ทรงเรียกผู้ที่ข้าพระองค์กลัวรอบทุกด้านมาอย่างในวันเทศกาล พอถึงวันที่พระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธก็ไม่มีสักคนหนึ่งหนีเอาตัวรอดได้ หรือคงเหลือตกค้างรอดตายอยู่ ผู้ที่ข้าพระองค์ได้อุ้มชูและเลี้ยงดูมานั้น ศัตรูของข้าพระองค์ได้เผาผลาญเสียหมดแล้ว

เพลงคร่ำครวญบทที่สาม

3 ข้าพเจ้าเป็นคนที่ได้เห็นความทุกข์ใจ โดยไม่เรียกแห่งพระพิโรธของพระองค์

2 พระองค์ทรงนำและพาข้าพเจ้ามาในความมืดและไม่ใช้ในความสว่าง

3 แท้จริงพระองค์ทรงหันมาต่อสู้อข้าพเจ้า พระองค์ทรงพลิกพระหัตถ์ของพระองค์ต่อสู้อข้าพเจ้า

(17) ลนต 26:14; พบญ 28:15 (18) สดต 119:145 (19) สดต 42:8; อสย 26:9 (20) อพย 32:11; พบญ 9:26 (21) พบญ 28:50; ยชว 6:21 (22) สดต 31:13 (1) โยบ 19:21; พคค 1:12-14 (2) พบญ 28:29; โยบ 18:18 (3) พบญ 29:20

อยู่ตลอดวันรำไป

4 เนื้อและหนังข้าพเจ้าพระองค์
ทรงกระทำให้ชุ่มชื้นไป พระองค์
ทรงหักกระดูกข้าพเจ้าแล้ว

5 พระองค์ทรงสร้างรั้วขังข้าพ-
เจ้า ทรงเอาความขมขื่นและ
ความทุกข์ยากลำบากล้อมข้าพ-
เจ้าไว้

6 พระองค์ได้ทรงบังคับข้าพเจ้า
ให้อยู่ในที่มืด ดุจคนที่ตายนาน
แล้ว

7 พระองค์ทรงกระทำรั้วต้นไม้
ล้อมข้าพเจ้าไว้เพื่อจะกักไม่ให้
ออกไปได้ พระองค์ทรงตีตรวน
หนักล้ามข้าพเจ้าไว้

8 ยิ่งกว่านั้น เมื่อข้าพเจ้าร้อง
และตะโกน พระองค์มีทรงฟังคำ
อธิษฐานของข้าพเจ้า

9 พระองค์ทรงล้อมทางทั้งหลาย
ของข้าพเจ้าด้วยก้อนหินที่สกัด
พระองค์ทรงกระทำให้หนทาง
ข้าพเจ้าแคบแควไป

10 ที่ข้าพเจ้า พระองค์ทรงทำท่า
ดูจหมึคอยตระครุบ และตั้ง
สิ่งโตแอบชุ่มอยู่ในที่ลับ

11 พระองค์ทรงหันเหทางของ
ข้าพเจ้าไปเสีย และฉีกข้าพเจ้า
เป็นชิ้นๆ พระองค์ทรงกระทำ
ให้ข้าพเจ้าต้องโดดเดี่ยวอ้างว้าง

12 พระองค์ทรงไถ่ถอนของพระ
องค์ และเอาข้าพเจ้าตั้งเป็น
เป้าสำหรับลูกธนู

13 พระองค์ทรงเอาลูกธนูใน
แล่งของพระองค์ ยิ่งเข้าในหัวใจ
ของข้าพเจ้าแล้ว

14 ข้าพเจ้าได้กลายเป็นที่นินทา
ให้ชนชาติทั้งหลายหัวเราะเยาะ
เป็นเนื้อเพลงให้เขาร้องเล่นวัน
ยังค่ำ

15 พระองค์ทรงให้ข้าพเจ้าบริ-
โภคผิดรสขมจนข้า พะองค์
ทรงให้ข้าพเจ้าเมาไปด้วยบอ-
ระเพ็ด

16 พระองค์กระทำให้ฟันข้าพ-
เจ้าหักโดยเคียวก่อนกรวด และ
ทรงปกคลุมข้าพเจ้าด้วยซี่เก้า

17 พระองค์กระทำให้จิตวิญ-
ญาณของข้าพเจ้าขาดความสงบ
สุข จนข้าพเจ้าลืมนึกความมั่งคั่งว่า
เป็นอะไร

18 ข้าพเจ้าจึงว่า "กำลังและ
ความหวังซึ่งข้าพเจ้าได้จากพระ
เยโฮวาห์ก็ดับหมด"

19 ขอทรงจำความทุกข์ใจและ
ความทรมานของข้าพเจ้า อัน
เป็นบอระเพ็ดและดีหมี

20 จิตวิญญาณของข้าพเจ้ายัง
นึกถึงเนืองๆ และต้องค้อมลง
ภายในตัวข้าพเจ้า

21 ข้าพเจ้าทวนคิดขึ้นมาได้
ข้าพเจ้าจึงมีความหวัง

22 เพราะเหตุพระเมตตาของ
พระเยโฮวาห์เราจึงไม่สูญสิ้นไป
เพราะพระเมตตาของพระองค์

(4) โยบ 16:8-9 (5) พคค 3:7-9 (6) สดต 88:5-6 (7) โยบ 3:23 (8) โยบ 19:7
(9) อสย 30:28 (10) โยบ 10:16 (11) สดต 50:22 (12) โยบ 6:4 (14) พคค 3:63
(15) นรธ 1:20 (16) โยบ 4:10 (17) สดต 119:155 (18) 1 ซมอ 27:1

ไม่มีสิ้นสุด

23 เป็นของใหม่อยู่ตลอดเวลาเข้า
ความสัจซื่อของพระองค์ใหญ่
ยิ่งนัก

24 จิตใจของข้าพเจ้าว่า "พระ
เยโฮวาห์ทรงเป็นส่วนของข้าพ-
เจ้า เหตุฉะนี้ข้าพเจ้าจะหวังใน
พระองค์"

25 พระเยโฮวาห์ทรงดีต่อคนทั้ง
ปวงที่คอยท่าพระองค์อยู่ และ
ทรงดีต่อจิตวิญญาณที่แสวงหา
พระองค์

26 เป็นการดีที่คนเราจะหวังใจ
และรอคอยความรอดจากพระ
เยโฮวาห์ด้วยความสงบ

27 เป็นการดีที่คนเราจะแบก
แอกในปฐมวัย

28 ให้เขานั่งเงียบ ๆ อยู่แต่ลำพัง
เพราะพระองค์ทรงวางแอกนั้น
เอง

29 ให้เขาเอาปากจดไว้ในผ
คลีดิน ถ้าทำดั่งนั้นชะรอยจะมี
หวัง

30 ให้เขาเอียงแก้มให้ผู้ที่ตบ
เขา ให้เขายอมรับความอับอาย
อย่างเต็มเปี่ยมเถิด

31 ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะ
ไม่ทรงละทิ้งเป็นนิตย์ดอก

32 แม้พระองค์ทรงกระทำให้
เกิดความเศร้าโศก พระองค์จะ
ทรงพระกรุณาตามความเมตตา
อันล้นเหลือของพระองค์

33 เพราะพระองค์ทรงกระทำให้
ใครเกิดความทุกข์ใจ หรือให้
บุตรทั้งหลายของมนุษย์มีความ
โศกด้วยชอบพระทัยก็หามิได้

34 การเหยียบย่ำบรรดาเฉลย
แห่งแผ่นดินโลกไว้ได้เท่าก็ดี

35 การตัดลิทธิ ของมนุษย์
ผู้หนึ่งผู้ใดต่อพระพักตร์ผู้
ใหญ่ยิ่งสูงสุดก็ดี

36 การตัดสินกลับสัตย์ในคดี
ของมนุษย์ก็ดี องค์พระผู้เป็น
เจ้าไม่ทรงพอพระทัยเลย

37 ผู้ใดจะสั่งและให้เป็นไปได้
นอกจากเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า
ทรงบัญชาให้เป็นไป

38 จากพระโอษฐ์ของพระผู้สูง
สุดนั้น ไม่ใช่มีมาทั้งร้ายและดี
หรือ

39 มนุษย์เป็น ๆ จะไปบ่นเอากับ
ใคร คือมนุษย์ที่ถูกทำโทษ
เพราะบาปของตน

40 ให้ พวกเราทดสอบและ
พิจารณาวิถีของพวกเรา และ
กลับมาหาพระเยโฮวาห์เถิด

41 ให้พวกเรายกจิตใจและมีมือ
ของพวกเราขึ้นต่อพระเจ้าในฟ้า
สวรรค์ทูลว่า

42 "พวกข้าพระองค์ได้ทรยศ
และได้กบฏแล้ว และพระองค์
ยังไม่ได้ทรงอภัยโทษ

43 พระองค์ทรงห่มความกริ้ว
และข่มเหงพวกข้าพระองค์ ได้

(23) สดต 30:5 (24) สดต 16:5 (25) พคค 3:26 (26) สดต 52:9 (27) อพย 12:1

(28) ยรม 15:17 (29) 2 พศต 33:12 (30) โยบ 16:10 (31) สดต 77:7

(32) พคค 3:22 (33) อสย 28:21 (34) ยรม 50:17 (35) สดต 12:5 (36) อสย 59:15

ทรงประหารอย่างไม่สงสาร
 44 พระองค์ทรงคลุมพระองค์ไว้
 เสียด้วยเมฆ เพื่อว่าการอธิษ-
 ฐานของพวกข้าพระองค์จะไม่
 ทะลุไปถึงพระองค์ได้
 45 พระองค์ได้ทรงกระทำให้
 พวกข้าพระองค์เป็นเหมือน
 หยากเยื่อ และมูลฝอยอยู่ใน
 ท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย
 46 บรรดาศัตรูของพวกข้าพระ
 องค์ได้อ้าปากตะโกนโพนทนา
 ว่าพวกข้าพระองค์
 47 ความหวาดและกบฏมาถึง
 ข้าพระองค์ทั้งหลาย ทั้งการรกร
 ร้างว่างเปล่าและความพินาศ
 48 นำตาของข้าพระองค์ไหล
 เป็นแม่น้ำเนื่องด้วยความพินาศ
 แห่งธิดาของชนชาติของข้าพระ
 องค์
 49 น้ำตาของข้าพระองค์ไหลลง
 ไม่หยุดและไม่มีเวลาสร้างเลย
 50 กว่าพระเยโฮวาห์จะทอด
 พระเนตรลงแลดูจากสวรรค์
 51 นัยน์ตาของข้าพระองค์ทำให้
 ใจข้าพระองค์ระทมเพราะเหตุ
 บรรดาบุตรสาวแห่งกรุงข้าพระ
 องค์
 52 พวกที่ตั้งตนเป็นศัตรูต่อข้า
 พระองค์โดยไม่มีเหตุนั้นได้ขับ
 ไล่ข้าพระองค์ตั้งขับไล่นก
 53 เขาทั้งหลายจะตัดชีวิตของ
 ข้าพระองค์เสียในคูน้ำใต้ดิน และ

เอาหินก้อนหนึ่งทุ่มใส่ข้าพระ
 องค์
 54 น้ำได้ท่วมศีรษะของข้าพระ
 องค์ ข้าพระองค์ว่า `ข้าพเจ้าถูก
 ผลาญแน่แล้ว'
 55 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้า
 พระองค์ได้ร้องออกพระนาม
 ของพระองค์จากที่ลึกในคูน้ำใต้
 ดิน
 56 พระองค์ทรงสดับเสียงข้า
 พระองค์ที่ว่า `ขออย่าทรงจุก
 พระกรรณต่อลมหายใจและการ
 ร้องทูลของข้าพระองค์'
 57 พระองค์ทรงเข้ามาใกล้ในวัน
 ที่ข้าพระองค์ร้องทูลพระองค์
 พระองค์ตรัสว่า `ไม่ต้องกลัว'
 58 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า
 พระองค์ได้ทรงเข้ากบฏของ
 ใจข้าพระองค์แล้ว พระองค์
 ทรงได้ชีวิตข้าพระองค์
 59 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระ
 องค์ทรงเห็นที่เขาคิดต่อข้าพระ
 องค์แล้ว ขอทรงพิพากษาคดี
 ของข้าพระองค์เถิด
 60 พระองค์ได้ทรงเห็นการแก้
 แค้นทั้งสิ้นของเขา และบรรดา
 แผนการทำร้ายข้าพระองค์แล้ว
 61 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระ
 องค์ทรงได้ยินคำเยาะเย้ย และ
 บรรดาแผนการทำร้ายข้าพระ
 องค์แล้ว
 62 คือริมฝีปากและความคิด

(44) สดต 97:2 (45) พบญ 28:13 (46) อพย 11:7 (47) อสย 24:17

(48) สดต 119:136 (49) สดต 77:2 (50) อสย 62:6 (51) ปฐก 44:34

(52) ยรม 37:15 (53) ดนล 6:17 (54) สดต 18:4 (55) 2 พศต 33:11-12

ของผู้ที่ได้รุกรานข้าพระองค์ ก็
ต่อสู้อาพระองค์อยู่วันยังค่ำ
63 ดูเถิด ไม่ว่าเขาจะนั่งหรือลุก
ตัวข้าพระองค์ก็เป็นเนื้อเพลงให้
เขาร้องเล่น
64 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอ
พระองค์ทรงสนองเขาทั้งหลาย
ตามการกระทำแห่งน้ำมือของ
เขา
65 ขอพระองค์ทรงกระทำใจ
ของเขาทั้งปวงโศกเศร้า ขอให้
คำสาปของพระองค์ตกเหนือเขา
66 ขอพระองค์ทรงรังควานและ
ทำลายเขาเสียด้วยพระพิโรธจาก
ใต้ฟ้าสวรรค์ของพระเยโฮวาห์”

เพลงคร่ำครวญบทที่สี่

4 น้อย่างไรหนอ ทองคำจึงมี
สี่สลึงและทองคำเนื้อดีก็
เปลี่ยนไป เพชรพลอยแห่ง
สถานบริสุทธิ์ ที่อยู่ เกือบ
กลาดตามทุกหัวถนน
2 บุตรชายผู้ประเสริฐของกรุง
ศิโยนมีค่าเปรียบได้กับทองคำ
เนื้อดีนั้น ถูกตีราคาเพียงเท่า
หม้อดินที่ปั้นขึ้นด้วยมือของช่าง
หม้อเท่านั้นหนอ
3 แม้แต่สัตว์ประหลาดทะเลยัง
ได้เอานมออกให้ลูกของมันดูด
แต่ธิดาแห่งชนชาติของข้าพเจ้า
ก็ใจร้าย ดุจนกกระจอกเทศใน
ถิ่นทุรกันดาร
4 ลีนของทารกที่ยังไม่หย่านม

กระหายจนติดเพดาน พวกเด็ก
ได้ขออาหาร แต่ไม่มีใครยื่นให้
เขา
5 คนทั้งปวงที่เคยรับประทาน
อาหารอย่างเลิศหรูกลับต้องอด
เดี๋ยวอยู่ตามถนน คนทั้งหลายที่
เติบโตมาด้วยเสื้อสีแดงสดกลับ
ต้องกอดกองขยะ
6 เพราะโทษความชั่วช้าของธิดา
แห่งชนชาติข้าพเจ้านั้นก็ใหญ่โต
กว่าโทษบาปของเมืองโสโดมที่
ต้องคว่ำทลายลงในพริบตาเดียว
โดยไม่มีมือใครได้แตะต้องเลย
7 พวกนาซีร์ของเธอบริสุทธิ์กว่า
หิมะและขาวกว่าน่านม ผิว
พรรณของเขาเปล่งปลั่งยิ่งกว่า
มุกดา เขามีรูปร่างงามตั้งไฟ-
ทूरย์
8 บัดนี้ ผิวพรรณของเขาก็ดำยิ่ง
กว่าถ่านหิน ใคร ๆ ตามถนนก็จำ
เขาไม่ได้ หน้าของเขาเหี่ยวหุ้ม
กระดูกและซุบซาวกับไม้เสียบ
9 คนที่ตายด้วยคมดาบยังดีกว่า
คนที่ต้องอดอยากตาย เพราะ
คนเหล่านี้ค่อยผอมค่อยตายไป
ถูกแทงทะลุเพราะขาดผลจาก
ท้องนา
10 มือของหญิงที่ใจอ่อนกลับ
เอาลูกของตัวต้มกิน ลูกที่ถูกต้ม
เป็นอาหารนั้นกินกันเมื่อยาม
หายนะมาสู่ธิดาแห่งชนชาติของ
ข้าพเจ้า

(63) สดต 139:2 (64) ยรม 11:20 (65) พบญ 2:30 (66) พคค 3:43 (1) อสย 1:21
(2) อสย 51:18 (3) ลนต 26:29 (4) สดต 22:15 (5) พบญ 28:54 (6) อสย 1:9-10
(7) กตว 6:2 (8) พคค 5:10 (9) ลนต 26:39 (10) อสย 49:15

11 พระเยโฮวาห์ทรงบันดาล
โทโสออกมาแล้ว พระองค์ทรง
เทพะพิโรธอันเกรี้ยวกราดของ
พระองค์ลงแล้ว และได้ทรงจุด
ไฟขึ้นในกรุงศิโยน ซึ่งเผาผลาญ
รากของเมืองนั้น

12 กษัตริย์ทั้งปวงแห่งแผ่นดิน
โลก และบรรดาชาวพิภพพากัน
ไม่เชื่อว่าคู่อริหรือศัตรูจะได้เข้า
ไปในประตูกรุงเยรูซาเล็มได้

13 เพราะความผิดบาปของพวก
ผู้พยากรณ์ของกรุงศิโยน และ
เพราะความชั่วช้าของพวกปุโร-
หิตของกรุงนั้น ที่ได้กระทำ
โลหิตของคนชอบธรรมให้ไหล
ออกในท่ามกลางกรุง

14 เขาทั้งหลายเดินเปะปะและ
ตาบอดไปตามถนน ทำตัวให้
มลทินด้วยโลหิต จนคนจะจับ
ต้องไม่ได้ที่เสื้อผ้าของเขา

15 คนทั้งหลายร้องบอกเขาว่า
“ไปซิ มลทินจริง ไปเถอะ ไป
อย่ามาถูกต้องนะ” เมื่อเขาเหล่านี้นั้น
หนีไป เป็นคนพเนจร พลเมือง
ของประชาชาติพูดกันว่า
“เขาต้องไม่อยู่ที่นี้อีกต่อไป”

16 พระพิโรธของพระเยโฮวาห์
ทรงกระทำให้เขาทั้งปวงกระจัด
กระจ่ายไป พระองค์จะไม่ทรง
สนพระทัยในเขาอีกเลย คนทั้ง
หลายจึงไม่นับถือพวกปุโรหิต
ไม่ทำคุณต่อพวกผู้ใหญ่

17 นัยน์ตาของพวกเรามองหา
ความช่วยเหลือ การช่วยเหลือ
นั้นไร้ประโยชน์ ส่วนการเฝ้ารอ
คอย พวกเราได้คอยประเทศที่
ไม่อาจจะช่วยเราให้รอดได้

18 มีคนสะกดรอยตามเรา จน
พวกเราเดินตามถนนของพวก
เราไม่ได้ เบื้องปลายของพวก
เราก็กว้างเข้ามาแล้ว วันเดือน
ทั้งหลายของพวกเราก็จะจบอยู่
เพราะบันปลายของพวกเรามา
ถึง

19 พวกที่ข่มเหงเราก็เร็วกว่านก
อินทรีในท้องฟ้า เขาทั้งหลายวิ่ง
ไล่กวาดพวกเราบนภูเขา เขาทั้ง
หลายข่มคอยจับเราในถิ่นทุร-
กันดาร

20 ลมปราณทางจุมกของพวก
ข้าพเจ้า คือผู้ที่พระเยโฮวาห์
ทรงเจิมไว้ นั้น ก็ตกหลุมพราง
ของเขาทั้งหลายแล้ว คือพวกเรา
กล่าวถึงพระองค์ท่านว่า “เราจะ
ดำรงชีวิตของเราท่ามกลางประ-
ชาชาติได้ ก็ด้วยอาศัยร่มเงาของ
พระองค์ท่าน”

21 โอ ธิดาแห่งเมืองเอโดม ที่
อาศัยอยู่ในแผ่นดินอุส จงเปรม
ปรีดีและยินดีเถิด ถ้วยนั้นจะ
ผ่านมาถึงเจ้าด้วย เจ้าจะต้อง
เมามาย และจะกระทำให้ตัวเอง
เปลือยเปล่าไป

22 โอ ธิดาแห่งกรุงศิโยนเอ๋ย

(12) พบญ 29:24-28 (13) พคด 2:14 (14) อสย 29:10-12 (16) ปฐก 49:7

(17) 2 พกษ 24:7 (18) 1 ซมอ 24:14 (19) พบญ 28:49 (20) ปฐก 2:7; สดต 89:20

(21) สดต 83:3-12; ปญจ 11:9; อสค 25:6 (22) อสย 40:2; ยรม 46:27-28

การลงโทษเพราะความชั่วช้าของ
เจ้าก็ครบแล้ว พระองค์จะไม่
ทรงพาเจ้าออกไปให้เป็นเชลย
อีกต่อไป โอ ธิดาแห่งเมืองเอ-
โดมเอ๋ย พระองค์จะทรงลงโทษ
เพราะความชั่วช้าของเจ้า พระ
องค์จะทรงเผยแพร่บาปของเจ้าให้
ประจักษ์

5 เพลงคร่ำครวญบทที่ห้า
โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอ
ทรงระลึกว่ามีอะไรตกถึงข้า
พระองค์ ขอทรงพิจารณาและ
ทอติพระเนตรความมอดสูของข้า
พระองค์

2 มรดกของพวกข้าพระองค์ได้
ไปตกอยู่กับพวกต่างประเทศ
บ้านเรือนของพวกข้าพระองค์
เป็นของคนต่างด้าว

3 พวกข้าพระองค์เป็นคนกำพร้า
และคนกำพร้าพ่อ และเหล่า
มารดาของข้าพระองค์ เป็น
ดังหญิงม่าย

4 น้ำก็ต้องซื้อเขาดื่ม ฟืนก็ต้อง
ซื้อเขาใช้

5 ผู้ข่มขู่ได้ขู่คอพวกข้าพระองค์
ไว้ พวกข้าพระองค์ทำงานหนัก
และไม่มีเวลาพักเลย

6 พวกข้าพระองค์พนมมือให้คน
อียิปต์และคนอัสซีเรีย เพื่อจะ
ได้อาหารรับประทานอิมหนึ่ง

7 บรรพบุรุษของพวกข้าพระ
องค์ได้กระทำบาป และก็ตาย

หมดแล้ว พวกข้าพระองค์ต้อง
ถูกโทษเพราะความชั่วช้าของเขา
8 ทาสกลับปกครองพวกข้าพระ
องค์ ไม่มีผู้ใดช่วยข้าพระองค์ให้
พ้นมือของเขาได้

9 ข้าพระองค์ทั้งหลายได้อาหาร
มาโดยเอาชีวิตเข้าเสี่ยง เพราะ
ดาบแห่งอินทรวงันดาร

10 ผิวหนังของพวกข้าพระองค์
ก็ร้อนปานเตาอบ เพราะความ
เดือดร้อนของทุกภิกขภัย

11 เขาทั้งหลายขึ้นใจพวกผู้
หญิงในกรุงศิโยน และข่มใจ
สาวพรหมจารีในหัวเมืองแห่ง
ยูดาห์

12 พวกเจ้านายต้องถูกผูกมือ
แขวน ไม่มีใครแสดงความนับ
ถือต่อหน้าพวกผู้ใหญ่

13 พวกคนหนุ่มถูกบังคับให้ไม่
แบ่ง และพวกเด็กต้องแบกฟืน
หนักล้นลูกคลุกคลาน

14 พวกผู้ใหญ่หายตัวไปจาก
ประตูเมือง พวกคนหนุ่มได้
หยุดดีดสีตีเป่าแล้ว

15 ความปลาบปลื้มก็ประลาต
ไปจากใจของพวกข้าพระองค์
สิ้น การเต้นรำของพวกข้าพระ
องค์กลายเป็นการรำไห้

16 มงกุฎได้ร่วงหล่นจากศิระษะ
ข้าพระองค์แล้ว วิบัติแก่พวก
ข้าพระองค์ เพราะพวกข้าพระ
องค์กระทำบาปไว้

(1) นทม 1:8 (2) พบญ 28:30 (3) อพย 22:24 (4) พบญ 28:48 (5) พคค 1:14
(6) ปฐก 24:2 (7) อพย 20:5 (8) ปฐก 9:25 (9) วณฉ 6:11 (10) โยบ 30:30
(11) พบญ 28:30 (12) พคค 2:10 (13) อพย 11:5 (14) พบญ 16:18 (15) ยก 4:9

17 เหตุนี้เองใจพวกข้าพระองค์
 จึงอ่อนกำลัง เพราะการเหล่านี้
 เองนี้ย่นตาข้าพระองค์จึงมัวไป
 18 เหตุด้วยภูเขาศิโยนซึ่งรกร้าง
 ไป พวกสุนัขจึงจอกจึงมาเดิน
 เพันพ่านอยู่บนนั้น
 19 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แต่
 พระองค์ทรงสถิตอยู่เป็นนิตย์
 พระที่นั่งของพระองค์ดำรงอยู่
 ทุกชั่วอายุ
 20 เป็นไฉนพระองค์ทรงลืม
 พวกข้าพระองค์เสียเป็นนิตย์

เป็นไฉนได้ทรงทอดทิ้งพวกข้า
 พระองค์เสียนานดังนี้
 21 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอ
 ทรงช่วยข้าพระองค์ให้กลับสู่
 พระองค์เถิด แล้วพวกข้าพระ
 องค์จะกลับสู่พระองค์ ขอทรง
 ฟ้นเดือนปีของข้าพระองค์ให้
 เหมือนดังก่อน
 22 เว้นเสียแต่พระองค์ทรงสลัด
 ทิ้งพวกข้าพระองค์เสียแล้ว และ
 พระองค์ทรงกริ้วพวกข้าพระ
 องค์อย่างสิ้นพิน

(18) 1 พกษ 9:7-8; สดต 74:2-3; อสย 32:13-14; ยรม 9:11; 17:3; มคา 3:12

(19) พบทญ 33:27; สดต 9:7; ฮบก 1:12 (20) สดต 13:1; อสย 64:9-12; ยรม 14:19

(21) 1 พกษ 18:37; สดต 80:3; ยรม 31:18 (22) สดต 44:9; ยรม 15:1; อสค 37:11